

رابطه آشفتگی روانی والدین با میزان سازگاری فرزندان رؤسای قطار و لوکوموتیورانان راه آهن ایران

عماد وظیفه شناس*، سامره اسدی،

1396-2-27

محیط خانواده نخستین مرکزی است که کودک استعدادها و توانایی‌های خود را در آن محیط شناسایی نموده و آنها را رشد و پرورش می‌دهد. اگر در خانواده شرایط و روابط ناسالم و منفی وجود داشته باشد، تأثیر بر روی فرزندان خواهد گذاشت و منش‌های عاطفی ناهنجاری در آنها شکل خواهد گرفت. بر این اساس هدف از انجام این پژوهش تعیین رابطه آشفتگی روانی والدین با میزان سازگاری فرزندان است. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش کلیه رؤسای قطار و لوکوموتیورانان راه آهن جمهوری اسلامی ایران، حدوداً 2500 نفر که دارای فرزند دانش آموز در سنین 7 تا 12 سال هستند. تعداد 335 نفر از افراد جامعه آماری مذکور که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. اطلاعات موردنیاز در این پژوهش با استفاده پرسشنامه سازگاری کودکان (دخانچی، 1377) و پرسشنامه SC90 (دروگاتیس و همکاران، 1973) جمع‌آوری شد. داده‌های به‌دست‌آمده با استفاده از آمار توصیفی و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد که ضرایب تأثیر و آماره‌های T مربوط به متغیرهای پیش بین نشان دادند که از بین متغیرها پرخاشگری با ضریب (0/14-)، اضطراب (0/32-)، وسواس (0/21-) و پارانوئا (0/17-) به صورت معنی‌داری توان پیش‌بینی سازگاری فرزندان را دارند، روابط منفی نیز نشان می‌دهد که با داشتن نمرات بالای آشفتگی روانی، می‌توان نمرات پائین سازگاری فرزندان را پیش‌بینی کرد و برعکس، سایر مولفه‌ها قادر به پیش‌بینی سازگاری فرزندان نبودند.

کلمات کلیدی : آشفتگی روانی والدین، میزان سازگاری فرزندان، خانواده

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه‌ها](#)